

“C Ồ I T AI”

**Cái Tôi là cái chi chi,
Cái Tôi rắc rối li kì lắm thay...**

Tôi nay vợ vét một cây
Lợi to lộc nhỏ “của thầy” giữ riêng,
Chẳng nường, chẳng kể, chẳng kiêng,
Thứ gì tốt đẹp “vi thiêng”: **Của Tôi** ;
Tôi đây chẳng thể thua trời,
Bàn dân thiên hạ mọi người ra chi !
Tôi luôn phải nhất không nhì,
Thông minh tài giỏi ai bì được Tôi..
Tự cao tự đại chao ôi
Chi tôi thanh thiện, chi tôi ‘**tốt lành**’,
Cái tôi tự ái, khỏi bàn
Dù rằng sai trái chối ngang cãi bừa,
Mặc cho ai thắng ai thua,
Tôi đây ‘đúng nhất’ ai đua được nào!
Tự phụ tôi đạt điểm cao,
Ghét ai: “vạch lá tìm sâu”, báo thù;
Người ta thói xấu tật hư..
Tôi đây phải kể: “Mình ư, thập toàn”
“Người ta rất mực tham lam:
Chứ tôi “nhường nhịn” nhất làng thua ai ?
Tôi này chụp giựt... có tài ,
Thê mà làm bộ bề ngoài không ham .
Ai ỏi ,xin chớ có lầm,
Bàn dân thiên hạ thâm trầm không ngu...

Còn tôi 'chân chánh' ôi thôi, ai bằng
Đến đâu cũng phải khoe rằng
Mặt này cao trọng, trời dành riêng tôi
Độc quyền mai mả, chê cười..
Vì tôi là thánh ông trời "thua xa"
Nói hành, vu vạ...Hại người
Làm cao làm phách cười người, khinh khi
Vì tôi tài giỏi ai bì
Vì tôi đức độ kém chi ông trời!

Tỉnh đi kéo muộn lắm rồi,
Tôi ơi xin dẹp cái Tôi thói rình !
Này tôi hãy tự nhắc mình :
Cái Tôi so với "cống xìn" tanh hơn !

Metuchen, NJ. Hè 2000.
Hoàng Chương

CON CHÁU RỂ DÂU

Chuyện chọn dâu kén rể
Đâu nào dễ ai ơi,
Do trăm sự nhờ Trời
Được dâu hiền rể quý
Biết yêu thương anh chị,
Biết nhường nhịn út em,
Biết thân thiết họ hàng,
Sống đạo hạnh hiền ngoan,
Có học hành bằng cấp...
Có nghề nghiệp vững chắc,
Lo gia đạo yên vui...

Quý rể như con trai,
Thương dâu như con gái ...
Cháu hai đàng Nội Ngoại
Vấn đối đãi ngang nhau
Dù sinh trước đẻ sau
Đều đồng cung đồng quý...

Dịp Tết nhất, Giỗ Kì,
Các ngày lễ, cuối tuần...
Đủ dâu rể cháu con
Vui họp đàn rộn rã,
Rộ nụ cười khoái trá,
Kể chuyện lạ chuyện vui...
Chia sẻ cả ngọt bùi
Cả nỗi niềm tâm sự,,

Khi gặp điều trắc trở ...
Chung giúp đỡ ủi an
Cùng thành khẩn luận bàn
Giúp nhau tìm giải đáp...
Cùng chung tay họp sức
Chẳng toan tính so đo
Mọi người cùng chung lo
Mọi người cùng chung hưởng...

CẦU MONG CON CHÁU MỘT NHÀ
VUI BUỒN SƯỚNG KHỔ ĐỀU LÀ CỦA CHUNG...
YÊU THƯƠNG ĐÙM BỌC HẾT LÒNG !

Ghi ngày CON CHÁU DÂU RỂ tổ chức Kim-Khánh :24-06-2001

BÀI THƠ KHÔNG ĐỀ

Tôi làm bài thơ không đề,
Bài thơ nói về thân phận của tôi,
Một đứa trẻ từng khóc trong nôi,
Một đứa trẻ lớn lên khỏe mạnh,
Một đứa trẻ có mẹ cha lành thánh
Yêu thương con trong cảnh nghèo nàn,
Nuôi nấng con ,dạy con khôn ngoan
Sống đạo hạnh,vui cùng cảnh ngộ ...
Lớn lên trong tay mẹ cha dạy dỗ,
Được học hành, giáo dục,nói gương ...
Được ngày ngày cấp sách đến trường,
May mắn hơn bao nhiêu trẻ khác ...
Nay lớn khôn học hành lỗi lạc,
Có bằng cấp,có công việc làm ăn ...
Lập gia đình với vợ hiền ngoan,
Sinh con cái: gái trai đầy đủ !
Nay con cháu lớn khôn đỉnh ngộ,
Có gia đình,nghề nghiệp hẳn hoi,
Hưởng biết bao ơn phúc từ Trời ...
Xứng cháu con :mẹ cha hạnh diện ...

Xin cảm tạ ơn trên vô bờ bến
Và quyết tâm sống xứng ơn Ngài,
Luôn ghi khắc lòng dạ hôm mai :
ÔI TÌNH CHÚA THẬT LÀ CAO CẢ !!!

Metuchen,NJ.April 20 – 2007.
Hoàng Chương.